

saa lad det komme frem, lad os faa det at vide, lad Aktstykkerne komme frem.

Jeg ved, at man om denne Sag vil sige: Ja men, naar nu en Mand staar som Udenrigsminister, naar han er udpeget til at være Danmarks Repræsentant overfor Udlandet og skal varetage ikke bare Regeringspartierne, men hele Befolkningens — ogsaa mine — Interesser, er det saa egentlig ikke urigtigt at prøve paa overfor Udlandet at fremstille denne Mand saaledes, at vi svækker hans Indflydelse, svækker hans Stilling i de Forhandlinger, han eventuelt kommer til at føre? Og jeg vil egentlig sige: Jo, det kan godt være, at en Udenrigsminister burde være noget mere fredhellig end de øvrige Ministre af Hensyn til hele Landet; jeg er ikke helt uenig med den Venstrepressen, der i Dag har saa travlt med at pege paa, at det er en daarlig Fugl, der besudler sin egen Rude, og at man derfor skal passe paa ikke at gaa altfor haardt til Værks i Angrebene.

Men har ikke ogsaa Venstre her tvunget os ind paa de Veje, vi er inde paa? Jeg vil blot minde om, hvorledes Venstre stillede sig overfor Udenrigsministeren i det radikale Ministerium, der under hele Krigen havde en saa vanskelig Stilling, som vel neppe nogen Sinde tidligere en Udenrigsminister har haft her i Danmark. Hvad sagde Venstre om denne Udenrigsminister? Slog det Kreds om ham og sagde: Indadtil kan vi angribe ham, men udadtil slaar vi Kreds om ham? Nej, Venstre gjorde alt, hvad det kunde, for at fortælle alle dem, som det kunde faa til at tro paa det: Stol ikke paa denne Erik Scavenius, for det er en Tyskerven og en Ententehader. Det gjorde Venstre paa en Tid, da der kunde være den største Fare ved noget saadant. Og de Konservative havde en Mand siddende i Paris, der ikke bestilte andet end at forsyne den danske Presse med dette: den Udenrigsminister, der nu sidder i Danmark, kan I ikke stole paa, han har Interesse for Tyskland, og I maa vide, at han er ikke upartisk i sin Optræden. Saaledes har man sig ad udadtil under Krigen. Men hvordan saa det ud her i Rigsdagen? Gang paa Gang kom det radikale Ministerium til Rigsdagen og sagde: Vi har Ting at meddele jer, og det hændte, at Rigsdagen gik til Ministeriet og

sagde: Der er Oplysninger, vi ønsker at faa. Og de Herrer vil vide, at ikke en eneste Gang under Verdenskrigen blev Ministeriet aføsket Oplysninger, som det saa nægtede at give. De blev givet i lukkede Møder, og de Herrer kan huske, hvordan disse lukkede Møder sluttede. Dér blev Erik Scavenius ikke angrebet, dér kunde han have været angrebet uden Skade; hvis man havde haft noget at bebrejde ham eller Forsvarsministeren, eller hvem det nu maatte være, kunde man uden Skade have angrebet dem for lukkede Døre. Men hvad gjorde man? Dér takkede Venstre Ministeriet for Oplysningerne, som var kommet frem, og Kritik blev ikke fremsat dér.

Nu kunde man naturligvis sige: Ja, men fordi nu Venstre bar sig saadan ad, saa skulde I jo dog være bedre og ikke nu, da der er kommet en anden Udenrigsminister, gaa i det samme Fodspor. Altsaa, efter et Kup som det, der skete i April 1920, da man søgte at bilde Alverden ind, at de Ministre, der da gik af, var saa daarlige, som Ministre overhovedet kunde taale at blive, og at de Ministre, der nu kom, var Topmaalet af alt, hvad der kunde opdrives af Finhed — skulde vi sige: Af Hensyn til Udlandet lader vi ogsaa, som om de er af den Kaliber, for at I kan gaa ud til Vælgerne og sige: Dér kan I se, saadanne Mennesker har vi. Hver Gang vi siger til Ministrene — vi siger det i Dag til den højtærede Justitsminister, vi sagde det i Forgaars til Statsministeren —: Kan vi ikke faa Oplysninger om de forskellige Forhold, som ligger for, og som har politisk Interesse? saa siger Ministeriet i Modsætning til det tidligere: nej. Hemmelighedskræmmeriet breder sig mere og mere, ja Statsministeren driver det til af Hemmelighedsfuldhed ikke at turde betro sine egne Kolleger de Ting af Vigtighed, som passerer. Og saa vil man have, at vi fra vor Side skulde komme og sige: Af Hensyn til Udlandet, af Hensyn til, som Venstrepressen nu fremhæver, at vi ikke maa skade Danmarks Anseelse i Udlandet, understreger vi, hvad Forsvarsministeren har sagt om den fortrinlige Udenrigsminister og hans Mangel paa Spekulation.

Vi fra vor Side har blot bedt om